30. வாய்மை

291. *வாய்மை எனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்*
தீமை யிலாத சொலல்

உண்மை எனப்படுவது என்னவெனில்
உலகில் வாழும் யாருக்கும் தீமை
உண்டாக்காத சொற்களை பேசுவதே !

292. *பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த*
நன்மை பயக்கு மெனின்

உண்மையில் குற்றம் தீர்ந்த நன்மை
உண்டாக்குமெனில் பொய்யான சொற்களும்
உண்மையின் மதிப்பைப் பெறும் !

293. *தன்நெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்*
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்

தன்நெஞ்சே பொய் என அறிந்த பின்
தயக்கமின்றி பொய்யைச் சொன்னால்
தன் நெஞ்சே பின்னால் சுட்டெரித்துத்
தண்டிக்கும் !

294. *உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்*
உள்ளத்து ளெல்லாம் உளன்

உள்ளத்தால் கூட பொய்யை
உள்ளபடி நினைக்காமல் வாழ்பவர்களை
உலகத்தில் உள்ள மக்களெல்லாம்
உள்ளத்தில் வைத்துப் போற்றுவார்கள் !

295. *மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு*
தானஞ்செய் வாரின் தலை

உதட்டளவில் இன்றி உளமார
உண்மை பேசுகிறவர்கள் தவத்திலும் தானத்திலும்
உறுதியோடு இருப்பவரை விட
உயர்ந்தவர்கள் !

296. *பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை எய்யாமை*
எல்லா அறமுந் தரும்

உண்மை சொல்லி வாழுகின்ற
உயர்ந்த புகழுக்குரிய நிலை
உண்மையில் வேறு எதற்கும் இல்லை !
உள்ளபடி அதன்படி வாழ்ந்தால்
உலக நன்மைகள் அனைத்தும் வந்து சேரும் !

297. *பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற*
செய்யாமை செய்யாமை நன்று

உண்மையை உண்மையாகவே
உணர்ந்து கடைப்பிடித்தால் – அதன்பின்
உள்ள பிற அறங்களை
உள்ள படி செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை !

298. *புறந்தூய்மை நீரா னமையும் அகந்தூய்மை*
வாய்மையால் காணப் படும்

உடலில் உள்ள அழுக்கு – நீரால் நீங்கும்
உள்ளத்தில் உள்ள அழுக்கு
உண்மையால் நீங்கும் !

299. *எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்*
பொய்யா விளக்கே விளக்கு

விசாலமான வெளியிருளை நீக்கும்
விளக்குகள் எல்லாம் விளக்கல்ல !
உள்ளத்தின் இருளை நீக்கும்
"உண்மை" விளக்கே உண்மையான விளக்காகும் !

300. *யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை எனைத்தொன்றும்*
வாய்மையின் நல்ல பிற

உண்மையாக யான் கண்ட உண்மைகளுள்
"உண்மை" எனும் வாய்மைப் பண்பைப்போல்
உயர்ந்தது வேறு எதுவும் இல்லை !